

מצאתי דוד עבדי

קורות חייו וסיפורים אודות רבי דוד זאובר זצ"ל

ר' דוד זאובר נולד ז"ל בי"ד טבת תרע"ו לאביו ר' חיים ולאמו גיטל הי"ד בעיר באניאד שבהונגריה בשואה נספו כל משפחתו למעט אחיו בצעירותו למד בישיבה שבעיר פאקש אצל הגאון ר' שמשון אלטמן בעל מחבר הספר "שיבולת הנהר" בשנת תרמ"ץ עלה לארץ ישראל לירושלים ואח"כ הגיע לתל אביב הגרי"צ הלוי זצ"ל שיסד את בית הכנסת הגר"א בתל אביב נתן לו לדאוג לכל צרכי בית הכנסת ור' דוד טיפל במסירות נפש בבית הכנסת.

סדר היום שלו היה מתחיל בתפילת שחרית בבית הכנסת לימוד משניות למתפללים לאחר התפילה וכן לא ויתר על לימוד המשניות יום יום במשך שנים מאז היוותו צעיר היה מאד אוהב את לימוד המשניות ועד סוף ימיו היה לומד ומלמד מדי יום משניות במיוחד היה משקיע בסדרי זרעים וטהרות שכידוע הם משניות קשות במיוחד, בשאר היום היה רכון על הספרים הקדושים ושוקע בים התלמוד.

הרב היה גם בעל קורא וגם חזן קולו היה ערב מאד ועד סוף ימיו היה עובר לפני התיבה את מדת החסד שהיתה לר' דוד קשה לתאר במילים הוא היה איש חסד בכל גופו דאג לכל האנשים המסכנים והאומללים שאף אחד לא דואג להם נתן להם אוכל חיך אליהם והחיה את נשמתם.

בליל שבת ד' שבט תשע"ה נפטר לבית עולמו

שהרב לא הבין אותו... לאחר כמה ימים הוא חזר לבית הכנסת בשמחה ואמר לרב: "צדקת! אמא שלי בריאה, והרופאים אמרו שלא צריך ניתוח."

עמוד החסד

כל חייו היו מוקדשים לזולת וכל מה שצריך לעשות בשביל הזולת היה עושה, בעל חסד במידה שאיננה נראית בדורותינו, ממש מוסד חסד של אדם אחד.

דבק במידתו של אברהם אבינו, ביתו היה פתוח לכל דיכפין. כולם, גם אורחים מחוץ לעיר, ידעו שאצל רבי דוד ברח' גאולה 23 אפשר תמיד לנוח קמעה, וכל מיני יהודים מכל העדות שנקלעו לביתו היה מכבדם במיני מאכל וכולם הרגישו אצלו בני בית, וכל נדכא ונכה רוח מצא אצלו מקום לאכילה מנוחה ונחמה.

הפלטתו בכשרות לא ידעה גבולות, על אף ישיבתו בתוככי תל אביב, שאין בה בנמצא את כל המצרכים בתכלית הכשרות וההידור, הקפיד שבביתו יכנס רק מה שמהודר ביותר גם כשהדבר היה כרוך בטרחה ובנסיעות ארוכות אף להביא ממרחקים מחוץ לעיר, ואצלו ראו בחוש את "כד הקמח לא יחסר" כי כמה שהוא היה מכין היה מספיק לכולם, מעולם לא יצא משם אדם כשהוא רעב ושלא היה לו מספיק מה לאכול.

תמיד האוכל מספיק לכולם

כל ליל שבת היה מכניס אורחים לביתו. אצל ר' דוד לא היה צריך הזמנה מיוחדת, "כל דכפין ייתי ויכול". דלת ביתו הייתה פתוחה לכולם.

הרב היה מבשל את האוכל לבדו קבוע ביום שישי, ושעה לפני שבת, כשהכל היה מוכן (2 קומות סירים על הפלאטה) הוא היה שואל: "רגע, אולי יבואו עוד אנשים? אולי נבשל עוד אוכל?" ופלא גדול היה שלא משנה כמה אנשים הגיעו לאכול אצלו (לפעמים מעל 15 איש) תמיד האוכל היה מספיק לכולם...

עמוד התורה

סדר יומו העמוס היה מתחיל בכל יום אחר תפילת שחרית. היה מוסר כמה שיעורים במשניות, במשנה ברורה ועוד, שם היו יושבים ולומדים, וכן בערב היה מוסר כמה שיעורים בבית הכנסת

הגר"א ובעוד בתי כנסיות. דברי התורה שנאמרו בחן ובנועם היו מתוקים ומחכימים. יושב היה בבית הכנסת כל יום שעות ארוכות רכון על הספרים ולומד בהתמדה מבלי להסיר את עיניו מהספר. זקן ובא בימים היה רבי דוד, כל דקה פנויה היה מנצלה ללימוד התורה. מעולם לא מצאו אותו יושב בטל.

בן 90 ורוקד כמו צעיר

מספר תלמידו ר' דני שטג שיח' - אני והרב למדנו בקביעות משניות לאחר תפילת שחרית. קרה פעם אחת שלקח לנו שלושה ימים לפענח שש שורות, שברנו את השיניים בנסיון להבין. כעבור שלושה ימים שקיבלנו סייעתא דשמיא להבין, קמנו אני והרב ורקדנו, והרב מרוב שמחת התורה רקד כל כך במרץ כמו נער צעיר...

תבקשו מנותן התורה ויפתח לכם

מספר תלמידו הרב טל אהרון שיח' - שבע שנים למד הרב סדר טהרות במשניות עם כל המפרשים, ומי שהיה מתקשה הרב היה אומר לו: "נו, תבקש מנותן התורה שיעזור לך להבין!" ואנשים היו מבקשים וכך היו מקבלים סייעתא דשמיא להבין את המשניות. וכל מי שסיים עם הרב את סדר טהרות היה הרב מכנה אותו מאז בתואר "חכם"...

אמא שלך בריאה

פעם אחת הגיע יהודי עם דמעות בפניו וסיפר לרב שמחר אמא שלו צריכה לעבור ניתוח מסובך, ואם הוא יכול לברך אותה. אמר לו הרב: "אמא שלך בריאה!" אותו אדם חשב

זכרון דוד

לעילוי נשמת הרה"צ רבי דוד זאובר זצ"ל

זכרון דוד

לעילוי נשמת הרה"צ רבי דוד זאובר זצ"ל

י"ד טבת תרע"ו - ד' שבט תשע"ה

צדקה של 200 שקל שנתתם. 800 השקלים שלא נתתם, לא נשאר מהם כלום. הכל זה לחולין..."

זעקת השבת

אחד שהתקרב לרבי דוד והיה אז בשלבים הראשונים בחזרה תחת כנפי השכינה, לביל שבת כשהוא מתלווה עם הרב לביתו אחרי תפילת ערבית, בטעות מתוך הרגלו (שכן מעולם לא חנך לחשוב על כל דבר עם מותר או אסור) הדליק את האור בחדר המדרגות. ר' דוד נתן כזאת צעקה "איייי!" שהרעידה את כולם, כאב לו מאד על חילול השבת, אבל אחרי שניה הוא חיך ליהודי את החיך החם והאוהב שלו. הוא זעק על השבת, אבל גם הבין לנפשו של אותו יהודי ודאג שאותו יהודי חס ושלום לא יפגע. אותו יהודי מספר שהצעקה הזאת שצעק ר' דוד גרמה לו לעזווע בנשמה ולשינוי אורח חיים מהקצה אל הקצה...

מעלת מוצאי שבת וברכת הרב

פעם הגיע לרב יהודי וביקש שהרב יסביר לו את העניין של מוצאי שבת קודש. הרב אמר לו שיש ענין להאריך בפיוטים וכן לערוך סעודת מלווה מלכה וזה זמן שמאוד מסוגל. ומסופר שפעם הגיע אליו יהודי שבמשך עשר שנים לא זכה לפרי בטן, והרב אמר לו שיקפיד להדליק כל מוצאי שבת נר, ולאחר פחות משנה הוא בא לבשר לרב שזכה ונולד לו בן... (כמובן שהרב בענותו לא שייך את הברכה אליו)

הצדיק מתל אביב שאל: מי יגן עכשיו על העיר??

כאשר הודיעו לאחד מצדיקי תל אביב על הפטירה של ר' דוד הוא מיד אמר: "מי יגן עכשיו על תל אביב???"

החוב למכולת

מספר אחד מתלמידיו הקרובים - פעם אחת הלכתי איתו למכולת שליד בית הכנסת ששם היה ר' דוד קונה קבוע מצרכים לבית הכנסת. החנווני אמר לר' דוד שיש חוב לבית הכנסת וצריך כבר לשלם. בינתיים חזרנו לבית והיו דפיקות בדלת. הרב ניגש לפתוח ובדלת עמדה אשה שיש לה דירה בבניין והיא גרה בחוץ לארץ ורק באה לביקור, והיא זוכרת שהרב משמש כגבאי בבית הכנסת ושהיא רוצה לתת תרומה עבור בית הכנסת.

הסכום שקיבל הרב היה בדיוק הסכום של החוב של בית הכנסת למכולת...

הרב פיש בכה מהשירים

בכל יום שיש כאשר היה מגיע ר' דוד למקווה היה עוצר אותו הצדיק הנסתר מתל אביב, ר' אברהם פיש זצ"ל, והיה מבקש ממנו לשיר לו שירים. ר' דוד, שהיה לו קול ערב, היה שר לר' פיש שירים באידיש. אחד השירים היה על אמא שכותבת לבן שלה שנמצא בישיבה מרוחקת. הרב פיש היה כל כך מרוגש, והוא ור' דוד היו בוכים. אשרי עין ראתה זאת...ועוד מספר קרוב משפחתו של ר' דוד שפעם אחת הרב פיש ור' דוד הלכו ביחד ובא יהודי לבקש ברכה מהרב פיש הרב פיש אמר לו: ממני אתה מבקש ברכה יש פה לידי יהודי צדיק גדול ממנו תבקש ברכה...

החמין לא נגמר
מספר אחד מתלמידיו - ר' דוד היה מכין כל שבת חמין לאורחים הרבים שהיו באים לאכול אצלו. שבת אחת, כשהגיעו האנשים

לסעוד בביתו אחר תפילת השבת, הוא הגיש לכולם צלחת עמוקה מלאה בחמין ולפתע הגיעו עוד אנשים. אמרתי לעצמי מה יהיה? החמין לא יספיק לכולם! אבל אני רואה אותו הולך הלך ושוב למטבח ומביא לכולם צלחות גדולות מלאות בחמין. לא התאפקתי, ניגשתי למטבח הסתכלתי על הסיר (שלא היה גדול במיוחד) ואמרתי לעצמי שלא יתכן שמהסיר הזה הוא הגיש לכולם. פתחתי את הסיר ואני רואה כי הוא כמעט מלא. איך החמין הספיק לכולם רק ה' יודע....

הסבלנות בהכנסת אורחים

מספר תלמידו ר' דני שטג שיח' - באחת השבתות, אחר תפילת השבת בבית הכנסת, היה קידוש גדול אחר התפילה. כאשר כולם כבר הלכו, עזרתי לר' דוד לנקות ולהכין את השולחן לסעודה שלישית. הוא כבר לבש את המעיל ועמד לסגור. פתאום נכנס אחד מאותם חסרי כל שהיו פוקדים את המקום כדי לטעום איזו הרגשה של בית ולאכול משהו. מבלי לדבר מילה הוריד ר' דוד את המעיל והזמינו לשבת ופתח לו שולחן. כאשר גמר שוב ניקינו וסידרנו את המקום. הוא לבש את המעיל והנה שוב נכנס משהו, ושוב, בלי לדבר מילה, הוריד את המעיל, הזמינו לשבת וערך לו את השולחן, כאשר הוא מרום גילו, משמש כמלצר ומפציר בו לשבת בנחת ולאכול. שוב ניקינו ועמדנו לסגור, ובפעם השלישית נכנס עוד אדם. התרגזתי ואמרתי לו: "למה אתה בא כל כך מאוחר?" אבל ר' דוד השתיק אותי, הוריד מעיל, ערך מחדש את השולחן והגיש לו אוכל. סוף סוף הוא סגר. ליוויתי אותו לביתו, ובחצי הדרך בא לקראתו שוב אחד מאותם אנשים. "מה, כבר סגרתם?" שאל. "בוא", אמר לו ר' דוד. הסתובב חזרה לבית הכנסת ושוב פתח שולחן לאותו אדם. כאשר סיים אותו אדם לאכול אמר לי ר' דוד: "טוב, באמת הגיע הזמן לנוח קצת. אני מחמש בבוקר על הרגליים. הלכתי למקווה, הכנתי את קריאת התורה, ועוד מעט צריך לחזור למנחה..."

יהודי עכשיו רעב תן לו אוכל

באחד הימים הגיע הומלס לבית הכנסת ושבר את החלונות. ר' דוד כעס נורא על כך והיה לו צער גדול מזה כמה ימים. לאחר מכן הגיע אותו הומלס לבית של ר' דוד לבקש אוכל. כשראה אותו מטפלו הגוי של הרב רצה לתת לו מכות. ר' דוד עצר אותו ואמר לו: "אל תיגע בו! נכון שהוא הזיק לבית הכנסת אבל עכשיו הוא רעב ורוצה לאכול. לך תביא לו אוכל!"

הכנסת אורחים 24 שעות

באחת השבתות אחר הסעודה לביל שבת כולם כבר הלכו והרב שכב לישון. לפתע נפתחה הדלת ונכנס משהו (הלת ביתו תמיד הייתה פתוחה). גער המטפל של הרב באותו אדם ואמר לו: "עכשיו באים? הרב כבר הלך לישון!" אותו אדם הסתובב והלך. לפתע הרב התעורר וקורא למטפל ושואל: "מי היה בדלת? רוץ אחריו מהר ותביא אותו לכאן ותן לו אוכל!"

שכר מצוות צדקה

תמיד היה שואל את הסובבים אותו: "נניח שיש לכם 1,000 שקל בכיס ונתתם 200 שקל לצדקה, כמה נשאר לכם?" כולם היו עונים 800 שקל. אבל ר' דוד היה מחייך ואומר: "לא ולא! אתם טועים! מה שנשאר לכם זה השכר

חסד של אמת

מיוון שרבי דוד בן חיים וגיטל זאובר זצ"ל לא השאיר אחריו ילדים, כל מי שיוכל ללמוד משניות לעילוי נשמתו תבוא עליו ברכה.

היארציית (יום הזיכרון) ד' שבט

ת.נ.צ.ב.ה.

לקט סיפורים זה הינו מתוך קונטרס שיצא לעילוי נשמתו של הצדיק

לקבלת הקונטרס המלא יש לשלוח בקשה למייל arvdovik@gmail.com

כל מי שבידו סיפורים, תמונות, וכדו' על הרה"צ רבי דוד זאובר זצ"ל נא ליצור קשר בהקדם האפשרי

טלפון: 053-2487153 או במייל: arvdovik@gmail.com